

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, v a s á r n a p.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók
könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-
hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt - kr.

Hat óra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közlése 7 kr,
kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. fizetendő.

A nyiltérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttesben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a
gyakori hirdetők tetemes díjkezelésben részesülnek.

ELŐFIZETÉSI FÖLHÍVÁS

BARS

IV-ik évfolyamának második felére.

Lapunk mai számával megkezdjük a Bars
IV. évfolyamának második felét.

Eddig követett irányunkhoz a jövőben is
hívek maradunk, függetlenségünk épségben tar-
tása mellett. Ez alapon-való törekvésünkhöz kér-
jük a nagyközönség erkölcsi s anyagi szíves tá-
mogatását!

Előfizetési feltételek:

Egész évre 5 frt. — kr.

Félévre 2 frt. 50 kr.

A szerkesztőség.

Az egyesületi élet.

III.

Az ipar terén keletkezett s fennálló egye-
sületeink rendszeren az ipartörvény kifolyásai; de
vannak olyan egyesületeink is, melyeket a tár-
sadalmi élet hozott létre.

A törvényrendeletek egyesületek, ipartársu-
latok s testületek eddigi működése nem volt va-
lami nagy hasznára eddig az általuk fölélt
célznak, t. i. az iparnak előmozdítására és föl-
virágzására.

Ez egyrészt a nagyon is megszokott czéh-
rendszer velleitítésének, és másrészt az 1872.
évi ipartörvénytől való idegenkedésnek róható
föl.

Ennek tulajdonítandó az is, hogy a hiva-
tolt törvényt,—mely pedig sok jót és üdvöst fog-
lal magában, csak kétféle érvényesített volt,
— rövid tizenkétévi fennállása, helyesebben
mondva: ingadozása után— módosítás alá venni
és a czéhrendszerrel annyira-mennyire kibékíte-
ni kellett.

Lesz-e kívánt eredménye? A jövő fogja meg-
mutatni.

Mi őszinte szívből kívánjuk, hogy a módo-
sított ipartörvény jó eredményekben a régít ha-
talmasan fölülmulja.

De ez nézetünk szerint csak úgy történ-
hetik meg, ha az illető érdekelték őszintén s
egész buzgalommal, hévvel fölkarolják annak in-
tézkedéseit, annak szellemébe behatnak s azt ér-
vényreemelni minden hátsó gondolat nélkül tö-
rekszenek. A betű öl, a szellem elevenít; ha az
elsőhöz az utóbbi nélkül mereven ragaszkodunk
s a czéhrendszer maradványainak a mai kor ki-
válnálma fölött előnyt adunk: tizenkét esztendő
mulva az ipar terén rosszabbul fogunk állani,
mint mostanság s a módosítási vágy erősebben
fog kopogtatni a törvényhozás kapuján, mint az
idén.

E tekintetben az 1885. évi országos kiállít-
ás van hivatva az eszmék zürzavaros harczá-
ban az Ariadne-fonalat megadni s a kibontako-
zást egy helyes irányban eszközölni.

A társadalmi élet által produkált egyesü-
letek az ipar terén sok buzgalommal, ügyzere-
tettel törekszenek iparunk fejlesztésének további
előmozdítására; de az ily egyletek száma kevés,
kitűzött céljaikra pedig szintén csak kevés erő-
vel rendelkeznek, s azonkívül nagy bajuk még
az is, hogy érdemük- s igyekezetükhöz méltó-
an, — a nagyközönség pártolásában nem ré-
szesíttetnek.

A negyvenes években e téren egy nagy
bizodalommal fölruházott egyén visszaélései a
közönséget az iparegyesületektől elriasztották

s a bizalom úgy, mint az kívántatnék, nem bir
itt megállapodást s megnyugvást találni.

Nagyobb pártolásnak örvendenek a nagy-
közönség részéről a specifikus bevalott gazdasá-
gi egyesületek.

Ezeket az ötvenes évek végső és hatvanas
évek első szaka hozta létre s támasztotta föl.

Voltak ugyan a 48-előtti években is gaz-
dasági egyesületek; így az Országos gazdasági
egyesület még a harminczas években keletke-
zett. Barsvármegye szintén bir gazdasági egye-
sülettel a 48-előtti időkben; azonban ezen egye-
sületek legnagyobb része a 48-utáni időszakban
keletkezett s alakult.

A gazdasági egyesületek fölbredése s mű-
ködése nagy hasznára vált a nemzetnek, nem-
csak azon szempontból, melyből azt némelyek
megítélni szeretik, hogy a közéletet fölelevení-
tette s a hazafiúi cselekvésnek tért nyitott, —
noha ezt elismerés nélkül hagyni nem lehet;—
hanem, véleményünk szerint, leginkább azért,
hogy az érdekeltséget, a helyes érdeket a föld-
művelés iránt nemcsak fölköltötte, hanem átalá-
nossá és szükségessé tette s kijelölte az utat,
melyiken kell haladnunk, ha a mai produkzio-
nális világban méltó helyet elfoglalni kívánunk.

S habár az ujalkotmányos aera beálltával
a politikai tér s pálya ajtai megnyilván, sokan
tereltettek ennek körébe s a gazdasági egyesü-
leti tér üresen tátongott egyideig, mindazáltal a
produkció szüksége és haszna csakhamar vissza-
nyerte munkásait és napszámosságait, s ma már a
gazdasági egyesületi tér hemzseg a jó munká-
sok munka- és eszmeajától; de ahol munka van,
ott eredménynek kell lenni, s ahol eszme kelet-
kezik, ott a harcznak is be kell állania.

S ha a munkakedv, mely ma nyilatkozik,
s az eszmeharcz, mely az egyesületek köreiben
vivődik, nem lesz mulékony szalmaláng,— mely
ellen szól ma a szükség:— úgy gazdasági egye-
sületeink működése leghasznosabb tényezőjévé
válhatik jólétünk előmozdításának. Az egyesülés
áldása lehet nemzeti művelődésünk- s haladá-
sunknak.

Bars megye a Trónörökös könyvében.

Népszerű trónörökösünk, R e z s ő főherczeg öfen-
sége egy nagyszabású könyvet írat, oly könyvet, melyet
a művelt külföld már is nagy érdeklődéssel vár, mert
e műben impozáns bemutatása lesz a kettős birodalom-
nak. A könyv czime lesz: „A z o s z t r á k - m a g y a r
m o n a r c h i a í r á s b a n é s k é p b e n”; az
egész munka 14 vastag kötetre van tervezve s minden
kötet 30-ivnyi lesz 8-adrét alakban. Tehát elég nagy
terjedelem ahhoz, hogy egy nagy birodalmat benne
minden oldalról bemutatni lehessen.

Mi lesz a tartalma e nagy műnek? — Minden:
amit elolvasni érdemes, akár komoly ismeret és tapaszt-
alat végett, akár szórakozás szempontjából.

A Magyarországra vonatkozó rész magyarul s ma-
gyar írók által lesz írva, s erre nézve a szerkesztőbi-
zottságot — a trónörökös megbízásából — koszorus
írónk, J ó k a i M ó r, fogja megalakítani irodalmi és mű-
vészeti jelesebb erőkből. A nagyjelentőségű könyv meg-
jelenése 1885-ik év őszén veszi kezdetét — úgy, hogy
minden 2 héten megjelenik belőle egy füzet, míg benne
tart.

A könyv tartalomjegyzékébe B a r s m e g y e is
föl lett véve, s eszerént rólunk is fog olvasni a nagy-
világ e nagy műben. Ezt a jelenséget őszinte örömmel
üdvözlöm minden barsi ember. Én is üdvözlöm, de úgy
találom — egyik közmondás szerint, — hogy csak „a
kisujját mutatta” nekünk a szerkesztőbizottság, midőn
megyénkről a programmba csupán ezt vette föl:
„A r a n y e z ü s t b á n y á k, b á n y á s z o k, K ö r -
m ö c z, S z e n t - B e n e d e k”; ennyi lesz rólunk
írva csak. Én többet szeretnék belőle; s jóformán így
szeretné azt velem együtt minden bars megyei.

Mert a program szerént azt hiszi a világ, hogy
ha nem volna Körmeöczünk s nem volna Benedekben
egy híres templomunk: akkor nem lehetne szép könyv-
ben rólunk írni semmit sem.

Note, vigasztaljon bennünket azon körülmény,
hogy a program csak úgy sebtében lett összeállítva;
mert lám, még a budapesti egyetemet is elfeledték a
listába fölvenni. Így történhetett ez velünk — s bizo-
nyára más megyékkel is. Kifogástalan programot ne-
hez ilyen esetben összeállítani. Különb, aki nincs
vele megelégedve, „zörgessen, hogy bebocsájtassék.”

Kopogtassunk hát mi is: irassunk magunkról e
könyvbe egyéb irányban is! Tehetjük ezt, mert a ter-
vezet szerént: bárki is küldhet be dolgozatot a szer-
kesztőséghez, még ha nem is kapott volna erre külön
fölvívást, vagy megbízást. Sőt készséggel adnak helyet
e könyvben olyan dolgozatnak is, mely esetleg a pro-
gramba fölveve nincs, de tárgya kellő érdekessé-
ggel bir.

Tehát legyen írva rólunk több, mint tervezve van.
Mert hisz a programban sok vidék van fölveve olyan,
melyekről több irányban lesznek készíttet olvasmányok,
holott pedig erre alkalmas anyagot éppen nem szolgál-
tatnak annyit, mint amennyit e célra megénkben ta-
lálni lehet.

Igy péld. a történelmi témákat tekintve, több
vidékről számos kis váraeskaknak s ezek romjainak le-
írása tervezetlik, míg ellenben a lévai vár szoba se
jött, holott ennek viharos multja országos jelentőséggel
és nagyobb érdeklél bir, semmint a tervbe vett többi
váraesok és privát sásfészkek, melyekről komoly his-
tóriát írni alig lehet, mivel multjuknak érdekesebb ré-
szét a csak mesészerű néphagyomány halvány színeivel
megvilágítani nem lehet.

Írjon hát valaki közlünk Léva váráról, melynek
építkezéséről fogva maig leült idejéből nagyon is érde-
kes részleteket lehet bemutatni, sőt az e téren valo ku-
tatás lelhetne s hozhatna valami újat is, mi eddig róla
megírva nincs. De meg aztán vannak a benedeki tem-
plomon kívül egyéb régi emlékeink s várromjaink a me-
gyében, ilyen legujabban a zelizi temp. om s az ebben
törfödözött frissmész-festmények. Mindezekről írni lehet
olyan dolgokat, melyek a trónörökös könyvébe beille-
nek s be is fogadtatnak.

Csak az a kérdés: ki írja meg ezeket és azo-
kat, amikről még alább szölok? Megírhatja ezeket barsi
ember is, sőt annál érdekesebb, ha közlünk való em-
berek írják meg. És ez lehetséges, mert a kellő tárgy-
ismereten kívül nem kell hozzá egyéb talentum; sőt
a program szerént: egyenesen ki van zárva a tudó-
mányos szakszerűség és költői forma; minden dolgo-
zat, meg a tudományos is, csak népszerű alakban vé-
tetik föl a műbe, mely határozottan népszerű jelleggel
jelenik meg.

Körmeöczbánya leírásával a szerkesztőség bizo-
nyára valami szaktekintélyt biz meg. De igen helyesen
teszi valaki közlünk, ha dolgozatot készít Ujbányáról
s leírja ennek hanyatlását s utat jelöl az e tekintet-
beni fölsegélyésre. Ezt a témát én nagyon is halás-
nak tartom. — Epügy szaktekintély ir majd a benedeki
templomról; de itt is igen halás témát lehetni egy
érdekes olvasmányra, ha pl. valaki dolgozatot írna az e vi-
dékeni „Magyar-tót Testvériség”-ről; ilyen téma egy-
általában nincs is fölveve a programmba, pedig egy ilyen-
nek olvasása kiváló érdekeltséget kelt még Muszkaor-
szágban is, amint hogy ott e könyvet fogják is olvasni.

A kézműipar terén nincs mit írni rólunk érdeke-
set, az igaz. De a K a c h e i m a n - f é l e v i e h n y e i
gépgyárt szívesen vennék föl a műbe, ha valaki érde-
kesen leírja. Pedig a programmba olyan gyárak is van-
nak fölveve, melyek a vicnyeinek még csak árnyé-
kába se léphetnek. A m a l o m i p a r — az igaz,
hogy csak általánoson lesz megírva a könyvben, de
azért lesz rá gondja a nagyobb malmok tulajdo-
nosainak, hogy a könyvben róluk — ha csak egy pár
szóval is — tétessék említés; így pl. a lévai malmalom
ott tisztességes helyet foglalhatna el.

Nincs fölveve a programmba egyetlen vidékről
sem a m a l o m k ö g y á r t á s, holott ezt számos hely-
lyen üzik. Pedig megénkben kéztülnek a legjobb ma-
lomkövek, pl. Ujbányán és Geletneken; írjon valaki
e tárgyról is, igen érdekesen írhat róla.

Vizi dolgokról is keveset vettek föl a program-
ba, így a halászatról csak a szegedi speciálisok bemu-
tatása tervezetlik. Nálunk e tekintetben mintaszerű halte-

nyésztés van Maróthon, s tán Kis-Tapolcsányban, vagy több helyen is. Erről nem írni vétek volna. Ugyancsak kár volna nem írni a garami fa-usztatóról is. Ilyenről is csak egy helyről van tudomása a programnak, melyben csupán a Vágfolyami fausztatás említették föl.

Az ugynevezett tótháziparról meg sem emlékszik a program, pedig ezen jelentékeny iparágól érdemes írni, sőt lehet is olyan érdekesen, hogy a nagy műben kiváló helyet foglalhat el. Háziipar pedig van megyénkben s van is róla mit írni.

Vegyesajkuságunk pedig pompás adatokat szolgáltat arra, hogy valaki érdekes részleteket irhasson a borsodmegyei népszokásokról. Ilyenek — talpraesetten leírva — mindig hálás olvasmányt képeznek.

Igen jól tenné valaki, ha a néprajzok és népszokások keretébe bevonná két türdöhelyünket: Vichnyét és Szklennót s csinálna nekik propagandát, — de csak úgy vonatkoztatva, mert ezek — a program szerint — egy általános balneológus cikkben egy is föl lesznek említve. De nem árt, ha lokálpatriotizmusból mi is írunk róluk, habár más keretben.

És — amit a programban sehol nem találtam, — mit szóljak a borovicska-palinka készítéséről? Ez nagyon érdekes iparág s fizik ezt megyénkben is. Irjunk hát róla mink, ha más megye nem is ír; ha írunk róla, magunknak csinálunk vele hirt, nevet és — ami fő: jó piacot, keresletet!

Nincs fölveve a programba: a gerencséréség, pipagyártás és papiripar. Ilyen iparágok pedig nem hiányoznak megyénkbel, tehát ezek megírása szintén érdemes, mert a felőlük irrt érdekes olvasmány haszonhajtó jóhírnevet szerez az illető firmának s emeli a megye hírnevét is.

És vajjon nem lehetne a lévai Stefánia-árvaházról is írni?! Azt hiszem, hogy igen, még ha az intézet ezidőszerezt primitív volna is; írni kell róla. Szép figyelem volna ez a trónörökösne irányában, annyival is inkább, mert az árvaházakat jóformán kifelelték a programból.

Ime, hamarjában is mennyi témát lehet találni Bars megyében, melyeket a program oly sovány figyelemmel résziesített!, és mennyi egyéb tárgyat lehet még behatóbb figyelmű után fölföldözni, melyeket a trónörökös könyvébe megírni érdemes és hasznos!

Én igen óhajtom, sőt a megye érdekében való üdvös cselekedetnek tartom, ha minél többen s minél több érdekes tárgy földolgozására tollat fognak megyénk illetékes férfai és erre alkalmas hölgyei. Tegyük meg ezt a megye érdekében, nem kell e munkához nekik se írói magasán szárnyaló képesség, se tudományos, se költői emelkedettség: csupán tanulmányozás a kiválasztott tárgyban és jóakarattal annak népszerű leírásához.

Aztán efféléket írni érdemes még az egyéni haszon szempontjából is, mert az írói díjt elég szépen fizeti meg a szerkesztőség, midőn egy oldalra terjedő nyomtatott szöveget 8 arany frankkal honorál. Ez egy-magában is jelentékenyen keltheti föl az ösztönt az írásra. S ha ide járul még arra képes egyéneinknek lokál-

patriotizmusa: úgy megyénkről a trónörökös könyvében bizonyára örvedetesen többet olvashat a nagyvilág, mint amennyi a jelen szűk program szerént abban írva lenne.

És — ami óhajtható, — ha esetleg oly sokan és oly sok tárgyról küldenének be dolgozatot a szerkesztőbizottsághoz, hogy ezek elfogadhatók mind nem lennének: ezáltal az írók fáradsága kárba még se veszne, mert dolgozataikat bármelyik hazai lap szívesen közölné s ez magában is elég jutalom volna — nem ugyan aranyban, — de öntudatban, mely mindig ér annyit — ha többet nem, — mint a csengő érez.

De legszebb jutalmuk és jutalmunk lesz az a szép tudat, hogy megyénk érdekében írtak megyénkről.

— y — a.

Különbélék.

A jelen számmal beléptünk lapunk IV ik évfolyamának második félévébe. Tisztelettel kérjük ez alkalomból a már mult számunkkal lejárt előfizetések mielőbbi megújítását, nehogy a késedelem miatt akadály merüljön föl a lap szétküldésében. Vidéki t. előfizetőinket kérjük, hogy a mult számmal hozzájuk menesztett póstautalványokat kellőleg betöltve, hozzájuk visszaküldeni ne késsenek. — Nehány hátralékos előfizetőinket pedig arra kérjük, hogy hátralékaikat azonnali befizetéssel kíméljék meg magukat s a kiadótól az e tekintetbeni kellemetlenségtől.

A cholera-járványnak Franciaországban föltünése következtében szükséges óv- és gyógyintézkedések megtétele, valamint a néhány év óta fölépített lévai megyei második kórház sürgős fölszerelése érdekében a lévai kórházi egyesület beadványának tárgyalása ezéjjel a megye törvényhatósági bizottsága a folyóévi júliushó 9-ik napján d. e. 10 órakor rendkívüli közülésre jön egybe. — Ezen rendkívüli közülés napirendjére még a következő tárgyak tűzettek ki, u. m.: a) A közmunkaváltás megállapítása 1885-ik évre. b) N. Szece község számadásának föltulviszsgálata. c) Ujbánya-város gyámpénztárának 1883. évi mérlege. d) Egyéb, sürgős elintézését igénylő ügyek.

Beküldetett: „A beszterezébenyi m. kir. áll. felsőbb leányiskolában az 1884—85-iki tanévre a növendékek előjegyzése f. évi júniushóban, a rendes beiratások pedig szeptember 1-jén történnek. — Ezen nyilvános tanintézet célja, alkalmat nyújtani arra, hogy benne társadalmunk nőtagjai nemük sajátosságára és a társadalmi jelen viszonyok által föltételezett, de egyszersmind oly mérvű általános műveltséget szerezhessenek, mely egyfelől élethivatásukra szükséges, másfelől megfelel azon általános műveltségnek, melyet a férfiak saját életezéljük érdekében gymnasiumi és reáliskolai középiskoláinkban nyerhetnek. A felsőbb leányiskola 6 évig tartó tanfolyamból áll, 6 osztályal. Az 1884—85-dik tanévben a 2 osztály is megnyitattik. Az 1-ső osztályba fölvehető a legalább 10-éves oly leányok, kik az elemi iskola 4 osztályát jó sikerrel végezték. A II-ik osztályba csak olyan leányok vétetnek föl, kik megfelelő

életkorúak és nyilvánossági joggal bíró tanintézet megfelelő osztályából jó bizonyítványt hoznak. Megfelelő bizonyítvány hiányában a jelentkező fölvételi vizsgálatot tesz. Az intézet benlakással (internatus) van összekötve. Az 1884—84. tanévre 12 növendék vétetik föl benlakásra. — Kárpáti Endre, intézeti igazgatónál kell jelentkezni.“

Körmözbányán a magyarosodás egyik jelentékeny eszközeként bizonyult be az ott 4 év óta fönnálló polgári iskola, melyben a folyó tanév, a jun. 27-én tartott vizsgálatokkal s jun. 30-án egy szép és impozáns zárünnepélyvel befejezést nyert. Az intézet, melynek növendékei jelentékeny számban kerülnek ki a szomszédos tót vidékről, — élénk közege a magyar nyelv terjesztésének; növendékei — különösen a 3-és 4-ik osztályban — nagyon szép eredményt mutattak föl a magyar nyelv elsajátításában, magyarul tanulták még a nehezebb tantárgyakat is s magyar feleleteik az irodalomból, magy. történelem- és vegytanból megjelentek a jelen volt díszes hallgatóságot. Az intézet szép eredményében oroszlanrésze van az igazgató, Jankovszky Demeternek (együttal főreáliskolai tanárnak), ki hazafias buzgólkodással működött közre az intézet létesítésén s ezt fölláttatása óta hazafias szellemben vezet. — (Ez is egyik világos és meggyőző példa arra, hogy a magyarosítást csendes és buzgó munkálkodással (minden reakció nélkül!) — több s nagyobb mérvben terjeszthetjük, semmint a nagyhangú egyletezési manőverekkel, melyek a magyarosításhoz nélkülözhetlenek tartják a „nagydobot s a Rákóczy zenéjét“. Pedig jobb ezek nélkül, de helyesebb is!... — Szerk.)

Templomi fatálítás. Nem épen a templomban történt, csak kívül; a templom külső falazatán rézsut fekvő parkányzatról már régóta fenyegetőleg néztek alá a megesuszanlott téglák, mig nem f. hó 4-én, déli 1 órakor szerencsésen alá is ereszkedett — egy rakás téglá, okozván nagy robajt s még nagyobb ijedséget az épen akkor ott haladó 2 egyénben s néhány inasgyerekekben. Szerencsére, nem esett szerencsétlenség, de eshetett volna, ha pl. egy rakás iskolagyerek vonul el ép akkor a templom mellett. Az a lezuhanó rakás téglá megfelelt volna sok gyerekek s a szerencsétlenség talán fölköltötte volna a templom atyáinak figyelmét egypár forint ára vakolatra. De így, nincs mitől tartani, hogy miattuk megdráguljon a kőműves-napszám Léván. (Már amennyiben az eset Léván esett meg, a harangláb szomszédságában, egy szemtanú szerént.)

Minő idő lesz júliusban? E kérdésre f. hó 15-ig terjedőleg ilyen jóslattal állott elő Delauney francia kapitány: 1-től 6-ig elég szép idő lesz, 6-án nagyon heves légköri zavarok történnek, 7-től 9-ig igen szép, 10-én meglehetősen, 11-én elég szép, 12-én szép, 13-án türethető, 14-én elég szép és 15-én meglehetősen; (megjegyzendő, hogy e jóslat csak Nyugat-Európára szól, de lehet, hogy Magyarországnak is kijut belőle.) — Delauney kapitány különben arrogáns az ő időjóslatára s büszkén dicsekszik vele, hogy ő megjósolta a június 18- és 22-iki nagy záporokat, melyek a spanyolországi, galicziai és lengyelországi árvizeket okozták. Figyelmeztet a kapitány ur arra is, hogy a touloni cholera kiütése összekis és dátumokkal.

Tároló.

Tanulmány-utamból.

— Fördői levél. —

Ischl, 1884. jul. 2.

Ugy kell nekem, miért jöttem ide! De hiába, a magyar ember csak nem nyughat a bőrében, sem a maga ós hazájában. Nem maradtam otthon nyaralni az alföldi tanyákon, vagy valamelyik honi fürdő berkeiben a Kárpátok között; nem, tavasz óta itt csavargok kint, az idegen földön, gyűjtöm az olcsó tapasztalatokat s költöm a drága pénzt, melyet az én „tanulmány-utamra“ 2 év óta összekuporgattam. S mindössze is annyiból áll a tapasztalat, hogy tapasztalatlanul elindulni ilyen messzire — nem tanácsos.

Paris volt vágyaim Eldorádója, oda vágytam, oda jöttem s szörnyen csalatkoztam, mert Páris nem találtam Párisban, Páris nincs otthon tavasz nyiltával, kiröpül, mint a rajzó méhkas népe a vidék zöldjébe s ott tanyázik, míg a zöld levél nyarat mutat a nap fényes óralapján. — Ott is csak úgy van, mint Pesten; Pesten se látni nyárban otthon a valódi Pestet, télen érdemes azt megnézni. Páris is csak télen van legegészségesebb színen, akkor kéne iderándulni, különösen nekem, akinek tanulmányozási céljaimra Páris csak a téli saisonban lehetne kedvező.

Hjah persze, csakhogy télen más dolga van a magyarembereknek, akkor disznót kell öltünk, akkor kell a pinczére is legéberebben ügyelnünk; meg aztán, ki az ördög fütessen magának drága pénzen s idegen helyen, mikor otthon annyi a fánk, meg a szalmánk! Hej pedig mégis jobb lett volna télen kelnem utra, inkább fizettem volna akkor a drága fütéléket, mint szenvedni most azt a malheur, melylyel nekem a nyári utazás oly rettenetesen befűtött.

Kérem szeretettel a t. olvasókat, bocsássák meg, ha most ellentük merényletet követek el; s kérem, ne ijedjenek meg, midőn azt ajánlom, hogy leveletem — mielőtt tovább olvasnak — füstöljék meg valami fertőtlenítő szerrel, nehogy miattam bajba essenek. Mert, az igazat megvallva: én most Toulonból jövök, Toulonból... tetszik tudni, mit jelent most e szó: Toulon?

Ahol csak újságot olvasnak a földtekén, ott szörnyű fogalmak kapcsolódnak e francia város nevéhez. Engem még sötétebb emlékek kapcsolnak hozzá, mert

személyes otlétem alatt százsorta nagyobb arányban láttam ott a sötét valóságot, mint amit róla a lapok írnak.

Ugy történt az, hogy Párisban kedvem nem volt megmaradni, kirándulásokra szántam magamat a francia provinciákban, így jutottam el, a többek között Toulonba is. Hogy miket láttam itt, nem merem leírni, nehogy megzavarjam a t. olvasók kedélynyugalomát. E helyett inkább írok egy érdekes fátyás-zenéről.

Késő este volt már, le is akartam feküdni s visszavonultam ablakomtól, melyből meguntam s olo bálmulni a szürke alkonyt, a kigyult csillagokat az idegen égen s a fák bölingató lombjait, melyek titokzatos gesztusokat végeztek az idegen hon szellőjének érintésére. Ágyba feküdtem s — Mikes Kelemenként — „egyedül hallgattam tenger mormogását“, szunyokálásom közben utitervet rajzoltam magam elé, hogy másnap elhagyom Toulont, mert istenkísértés lenne tovább is maradnom. E perczen fény árasztá el szobámat s tompa léptek moraja töltte be a léget, kísérve egy olyan diszharmonizált emberi hangtömeget, melynek hallatára önkéntelen kellett fölugornom ágyamból.

Ablakomhoz rohantam s kitekinték. Impozáns látvány! Megdöbentő kivilágítás! Az egész város népe fátyásmenetet tart, az utcák egész pontjain óriási dísztüzek lángjai lobognak föl, mintha egy fakeskedő város gyulladt volna ki; minden ember fátylát lobogtat, minden utcán egy, vagy több máglya világol, rémessé téve az éjszakát, messze bevilágítva a tengert s az égboltot, füsttel telítve meg a levegőt, melybe oly különösen megdöbentő hatással vegyül a tolongó néptömeg moraja. Az egész város népe kijött szerepelni a ritka látványosságban, otthon csak az maradt, akit az ágy nem eresztett.

— Mi ez? — kértem valakitől.

— Égetjük, füstöljük a levegőt, hogy tisztább legyen.

A különös válasz eszembe juttatta, hogy „az arany is a tűzben tisztul.“ Vajjon megtisztítja-e a tűz a cholera-anyagtól a touloni levegőt?...

Szomorú fátyásmenet!, csak a hatotti zene hiányzik hozzá... Leírni nem lehet a hatást, mit Toulon ez éjjelen rám gyakorolt. Már a nappali órákban is lélekbevéssző emlékeket szereztem a nép izgatott magatartásából, a kétségbeesészerű lőtás-futás-és töprengésből, mintha az utolsó ítélet közelednék; s valóban, az esti

fátyásmenetben egy rémes vázlatrajzát láttam az utolsó ítéletnek. — Pakolni kezdtem azonnal s az izgatottan áttöltött éj elmúltával bucsut vettem a sira-lom városától.

Nem jöttem onnét egyedül, soha sem volt ennyi utitársam. A vert hadaknak nincs annyi menekültje, mint Toulonnak; fél ott maradni mind, aki eljönni képes. En is féltem ott maradni, mert élni még akarok is, szeretek is; sietve vettem utamat hazám felé, melyről önként jutottak most eszembe Szász K. költeményének e szavai: „most, hogy távol vagyok tőled, most szeretlek igazán...“

Igy jutottam — hazafelé vett utam közben — Ischlbe, környezve folyton menekülő touloniakkal, kik-től már épugy kezdtem félni, mint városuktól. De elkerülni őket lehetetlen volt. Jöhettek volna a szélrózsa bármely irányában, de elkerülni nem lehetett volna a touloniakat, kik minden irányban futnak, menekülnek. Egész Ischl megrendült idejöttükre, pedig alig egy páran voltak; de azért itt már minden francziát touloninak néznek s kerülik őket, mint az ördög a tömjént; sőt már én is touloni vagyok, mert — vesztetre — tudok francziául s láttak beszélni a menekülőkkel.

Ideérkezésünkkel elszedték podgyászainkat s kifüstölték, deszinficiáltak, azután pedig vesztézárr alá tették, s nekünk a fehérmű-váltás miatt zsebünkbe kellett nyulnunk s én úgy találok, hogy az ischli ingek nem épen olcsók.

Roppant figyelmet tanusítanak irántunk a szervisekkel, mindig ugyanazon evőszerszámokkal eszem, már szinte ismerem mindegyiket, nem keverik el, úgy látszik extra sorte-ban tartják őket francia figyelmességgel — touloni vendégek számára. Székemet s az asztalnál helyemet mindig megtalálom, senki se meri elfoglalni, annyira... tisztelnek bennünket; sőt a sétányon is mindig több tért kezdünk foglalni; amely kanapéra, padra — a francziák, vagy én leülünk, arra többé más senki se ül, annyira respektálnak bennünket. Csak a szivaros-pinczerek gorombák, nem hagynak válogatni a szivarban, kitesz elébünk néhányat, azt meg kell fizetnünk s csak azután válogathatunk a magunkéban.

Köszönöm az ilyen fördői életet s ezt a kényelmes kényelmetlenséget! Alig várom, hogy podgyászom kitöltse a rászabott kontumáciát, megindulok azonnal hazafelé, s otthon szerzek kárpótlást magamnak vala-

Földrengés a szomszédban. Nyitra megye több községében földrengést észlelték a hét elején. A lökések nagyobbok voltak a fölszörösen ismétlődtek, megrengetve és ingatva a könnyebb tárgyakat, de komolyabb baj sem történt. Egyes helyeken igen erős morajt lehetett hallani a tűnemény alkalmával.

A vichneji fürdő évről-évre látogatottabbá válik, folyton épül és szépül, s a berendezésre fordított gondosság mindinkább kezdi kielégíteni a fürdészeti igényeket. A jelen kedvezőtlen időjárás dacára — a fürdőevad elég szép számú vendéget hozott itt össze; s a társadalmi élet, mely a múltban az örökös egyhangúság jellegével bírt, az idén már emelkedettebbé s mozgalmasabbá lett. Így a mult hó 29-én egy igen kedélyes és sikerült estélyt élvezett a fürdőközönség azon alkalomból, hogy ez estén itt egy jótékonyzéli hangversenyt rendeztek a selmeczi bányász- és erdészakadémia hallgatói. Az est tisztajövedelme a minapi árvízveszély által sújtott szatmármegyei károsultak fölségelésére lesz fordítva.

Rövid hírek. — **Időjárás:** A jövőhétre közepes derült, csöndes és meleg időt várhatni. — A trónörökös Rezső főherceg és III. Sándor orosz császár a nyáron — hir szerint — találkozást adnak egymásnak Varsóban. — A cholera Franciaországban még mindig tart, sőt újabb helyeken is jelentkezik; némely lapok ezt tagadják s a bajt kisebb mérvűnek jelentik; annyi azonban bizonyos, hogy a vész jelenség minden országban közfigyelem tárgya lett, s ellene az övintézkedéseket mindenütt sietnek megtenni. — A nap hossza július végéig 56 perczel fogy, amikor is a nap hossza 14 óra 57 perc lesz. — A vetések állása az országban a következő: buzánál a szemképződést nagyban előmozdította a mult heti idő; a rozs kellőleg áll s néhol már aratják is; a tavaszi vetések az utóbbi eszések folytán jelentékenyen javultak szemre úgy, mint szalmára; őszi árpa már több helyen van learatva s elég jól fizet. — Az 1885-ki kiállításra jelentkezett iparosok 1/4-ét budapestiek képezik, diszmuiparból pedig a bejelentők fele szintén fővárosi; a vegyész, butor, sokszorosító ipar, élelmi czikk s tudom. eszközök csoportjában pedig a kiállítóknak 1/3-át képezik a fővárosiak. — A lévai kórházegyesület évenkénti 400-frtos segélyt szavazott meg a lévai 2-ik megyei kórház részére mindaddig, míg az ennek fölszerelésére most fölveendő kölcsönösszeg letörlesztve lesz. — **Táncsics Mihály,** a 48-as eszmék veterán bajnoka, a mult héten Budapesten elhunyt s ugyanott ezekre menő nép jelenlétében adták meg a végtisztességet neki, kinek — utóbbi éveiben — sanyaru életét még sanyarubbá tette a társadalmi közöny, mely hidegen nézte az egykor ünnepezt nagyember tengődését. — **Béke sirjára!**

Apróság.

Szórakozott angolok. — Egy angol egyszer anynyira szórakozott volt, hogy a szivar helyett a gyufát vette a szájába, szivarját pedig félóraig dörzsölte a falon, szörnyen szitkozódva, hogy hát miért nem akar meggyulladni?! — Egy másik angol még többre ment; egy napon ki akart kocsikázni, s tévedésből a lovat ültette föl a kocsiba, magát pedig befogta; e kis tévedést csak akkor vette észre, mikor nyeríteni akart, de nem

melyik magyar fürdőn, ott talán nem fognak kifüstölni, mert isten világaért se fogom kivallani, hogy Toulonból jövök; sőt megfogadtam, hogy francziával nem csak — hogy nem utazom, de még meg is némulok francziául.

Találkoztam itt magyar vendégekkel is — több hazai városból s találkozásunk örvendetes viszontlátás volt, pedig ma láttuk az életben először egymást. Van köztük egy pár jóczimborának termett fiu, ezekkel csak elutjuk-csappjuk az időt, de még jobban telnek az idő, ha czigányaink is volnának, de nincs itt belőlük egy szál se. „Elég baj a neköm“ — mondhatom én is a szögedi embörrel.

Nem vagyok énekes, nincs hozzá jó organumom, de azért szeretem a dalt s a zenét, ha kedvem kerekedik, szeretem huzatni, sőt egy-kettőt magam is belekurjantok. Ennyi hanyódás után kedvem volna itt Ischlben is odasugni egyet a bandának: „hogyvót!“ de itt most nincs „fekete sereg“, fujom hát magam — úgy, ahogy tudom — azt a nótát, melynek a végén mindig ott van az a kedves refrain:

... de a szívem csak azt mondja: jobb otthon!*

Igaz. Ez a legtöbbet érő emléke az én tanulmány-utamnak, melyet ez a könyörtelen cholera félbeszakasztott.

Barsi Aladár.

Független.

Annai a baj nálunk, hogy már nem tudjuk a számát: Terhes adók, katonák; s dulja hazánk' a fizancz! A közös átkos ügy az, mely vést hoz drága hazánkra S minden jólétünk' gyászosan ássa alá.

A szabadelvű párt s habarék el — s megközösítik Még a vámot is!... és Bosznia ránk szakad így!

Mindez azért halad úgy, mert nem független az ország; — A függetlenség nem szed adót, s katonát. —

Hogy boldog legyen a hon, független legyen az; mert

Nem kell, nem minekünk: a közös ügy; de közös ügy!

Faragó.

tudott. — Legtöbbré ment a harmadik angol; ő egy este lefeküdni akarván, tévedésből ruháit fektette be az ágyba, a fogásra pedig magát akasztotta föl, — s e tévedést csak akkor vette észre, midőn már megfulladt.

Tanügy.

Értesítő

a lévai kegyes-tanítórendi nagy-gymnázium 1883-84-ik tanévi állapota ról.

A rendes tanárok száma volt: 6 kegyesrendi és 3 világi; mellékköztávok voltak: 1 ének- s 1 franczianyelv-tanító; hitoktatók a nem katolikusok számára: 1 helyi, 1 ágost., 1 mőzesvallású lelkész.

A tanulók száma: a tanév végén 190 nyilvános, 6 magántanuló volt, összesen 196; ezek közül vallásra nézve: róm. kath. 126, helvét hitv. 19, ágost. hitv. 15, mőzeshitű 36; anyanyelvre nézve: magyar 146, német 12, tót 38; honosságra nézve: Léva-városbeli 72, bars megyebeli 64, az ország egyéb megyéiből 60, a monarchia másik feléből 1.

A szülők polgári állása: érteimiségi volt 26, őstermelő 29, iparos, kereskedő s más efféle 80, tisztviselő 38, magántisztviselő 12, személyes szolgálatot tevő 11.

A tanév elején beírva volt 208 tanuló közül kilepelt: 11, meghalt 1; ösztöndíjt (összesen 699-82 frtot) élvezett 8, fölvételi díjt (összesen 142-80 frtot) fizetett 68, tandíjt az I. félévben (820-50 frtot) fizetett 198 — s a II. félévben (796 frtot) 191 tanuló. Könyvtári és értesítői díj fejében 200 tanuló fizetett 300 frtot.

Egészségügyi állapot: az előfordult betegülési esetek közül könnyű jellegű volt 73, súlyos 6. járványos 8, halállal végződött 1.

Erkölcsei állapot: a magaviseleti osztályzatok között jó 76, szabályszerű 107, kevésbé szabályszerű 7; egyszerű fegyelmi eljárásban részesült 21 tanuló, súlyosabban 5, eltávolított 1.

Előmenetel a tanulmányokban:

a) A rendes tantárgyakból: jeles osztályzatú 11 tanuló, jó 36, elégséges 86, föllephet a jövő tanévben magasabb osztályba 133, utóvizsgálatot tehet 1, javítóvizsgálatot tehet 34, osztályt ismételt 28. — b) A rendkívüli tantárgyakban kielégítő eredménnyel tettek vizsgálatot: 10-en a franczianyelvből, 13-man a gyorsírászatból, 175-en az énekből.

A megbukottak száma tehát 63-ra rug s eszerént az összes létszámnak egyharmada elbukott. E lehangoló szám-adat jelentékeny részét az alsóbb osztályok szolgáltatják, még pedig unikum-szerű módon. Így pl. az I. osztály 62 rendes tanulója között elbukott a latinból 17. Ezt érteni lehet, mert a kezdő gymnazista előtt a latin nyelv új, sőt épen ez a leguehezebb tárgy. Nem lehet azonban érteni azt, hogy ugyanitt 20-an buktak meg a számtanból, tehát nem új —, de sőt olyan tantárgyból, melyből annak idején a föl. vizsgát jó eredménnyel állották ki. Itt önként az következik, hogy az I. osztályban nem volt pedagógiai tapintattal tradálva a számtan, melyből a tanterv szerint alig tanított valami új, csakis kibővítése eszközletett annak, amit a föl. vizsgán minden fiu tudott; s ha mégis ennyien elbuktak: az azt tanusítja, hogy a számtanból a fiuk határozottan visszaestek s e körülmény jogosan támaszt kétséget a számtan-tanárnak vagy szakképzettsége, vagy lelkiismeretes eljárása iránt. Ugyanó tanította a számtant minden osztályban, s ugyancsak ő buktatott meg legtöbb fiut minden tanár közt. Áldozatainak száma: 47 fiu. Ha tanártársai is hasonló arányban buktatni akartak volna: úgy a 9 rendes tanár közül 5 nek nem maradt volna egy fiu sem, akit megbuktasson.

Ez nem jól van így, ez nem szép s nem is türehető körülmény. Legyen gondja rá az illetékes férfiaknak, hogy ilyesmi a jövőben ne történjék. Ilyen kompromisszum mélyen sérti mindazokat, kiket az intézethez — akár kisebb, akár nagyobb érdek csatol.

Végül megemlítendőnek tartom, hogy az Ért. citőben egy érdekes czikk foglaltatik Vass K. tanár tollából, e czímen: „A tanulás megkedveltetése.“ Ajánlhatom, mint hasznos olvasmányt, a szülők figyelmébe.

Revizor.

Közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott bizottság nyilvános köszönettel nyugtatványozza azon adományt, — melyet Szabó Lajosné urhölgy, a cseléde által okozott kár fejében, ennek béréből 1 frt erejéig levonva, — a Stefánia-árvaház javára följánlani s a tek. kapitányi hivatal útján hozzánk juttatni sziveskedett. — Hasonló köszönettel hozzuk nyilvánosságra, hogy a Stefánia-árvaház növénydekeinek legújabbán szives adományokat nyújtottak még a következő hölgyek: özv. Botka Lászlóné, Leidenfrost Mária és Akossy Istvánné — ruhaneműket, továbbá Pólya Józsefné 8 pár harisnyát és Friedmann Arminné nősvaját.

Fogadják nemes jószívűségükért őszinte köszönetünket.

Léva, 1884. július 2.

Az árvaház bizottsága.

Irodalom és művészet.

A Magyar Salon 3-ik füzeté, mely július 1-én jelent meg, folyton emelkedik s föllümulja a várakozást úgy a tartalom gazdagsága, mint a kiállítás pompája által. Különösen ki kell emelnünk az egyes illusztrációkat, melyekkel a szerkesztők minden közleményt és cikket díszítettek saját rajzolójuk által. A tar-

talom oly gazdag, hogy azt lehetetlen felsorolnunk. Legyen elég fölemlitenünk, hogy közleményeinek szerzői elsőrangú írók. — Különösen fölhívjuk a figyelmet az „Egyveleg“ rovatra, mely tele van mulatságos apróságokkal. A képek legjobb nevé festőinktől erednek. A Magyar Salon előfizetési ára negyedévre 1 frt 75 kr. — Az előfizetési pénz a Magyar Salon kiadóhivatalához (Budapest, Kerepesi-ut 13. sz.) küldendő. — Lapunk művelt olvasói bizonyára sietni fognak megszerezni a magyar irodalom e díszét.

A **Regényvilág** ez idei évfolyamának III. negyedéből Révai testvérek, e kitűnő szépirodalmi vállalat kiadói most küldötték be hozzánk az első 7 füzetet (27-33.), s e füzetek újból is tanúságot tesznek afelől, hogy a regény-világ szerkesztősége csakugyan tudatában van a nagy felelősségnek, melyet ily vállalat szellemi része önként megkövetel. A művelt ízlést e lapok tartalma nemcsak kielégíti, de gyönyörködteti is. Aki az előbbi füzeteket olvasta, annak nem kell épen elfogultnak tennie, hogy az újabbakat is kitűnőeknek találja. — A Regényvilág pártolását, terjesztését mindenkinék örömmel ajánljuk. Előf. egész évre 7 frt 80 kr. negyedévre 1 frt 95 kr. Az előfizetések legzélszerűbben Révai testvérekhez, Budapest, vaczi-utca 11. sz. a. int. zendők.)

Vörösmarty összes munkái-ból Gyulai Pál szerkesztésében, Méhner Vilmos kiadásában megjelent az előzőkhöz hasonló csinnal a 7. és 8. füzet. Ezzel befejeztetett az első kötet, tartalmazva Gyulai Pál nagyérdékű magyarázatait is, az első kötetben levő költeményekre vonatkozólag. A magyarázatok folytatva lesznek a következő füzetekben is. Egy füzet ára 35 kr. Megrendelhető a kiadónál s minden könyvkereskedésben. Megemlítjük egyúttal, hogy a pompás műhöz az izléses könyvtáblák már szintén munkában vannak.

Nyilttér.*)

I.

Nyilatkozat.

Alulírottak kijelentjük: hogy Medveczky Ottó és Nemecek Gyula urak között fönforgó ügy előttünk lovagias uton elintéztetett.

Léva, 1884. júniushó 30-án.

Névény Sándor, **Belcsák László,**
Holló Sándor, **Huberth Vilmos,**
mint Nemecek Gyula ur megbizottjai, mint Medveczky Ottó ur megbizottjai.

II.

Nyilatkozat.

A Pesti Hírlap június 23-iki számában Lévaról — a lévai képviselőválasztásra vonatkozólag egy közlemény jelent meg, melyben a valótlanúságok egész sorozata foglaltatik s melyre válaszolni egyáltalában nem találnám érdemesnek, ha abban rém vonatkozólag egy malicziózus rész nem volna.

A közleményben az mondatik: hogy „gróf Hunyady László — saját tisztartójának bevallása szerint — 60 000 frtot költött a választásra“ — ezt, mint rágalmat ezennel visszautasítom; azt pedig, aki azt állítja, hogy tölem ezt hallotta, ezennel hitvány rágalmazónak nyilvánítom.

Alsó-Pélen, 1884. július 2.

Pósa Béla,
tisztartó.

III.

Óvás.

Kötelességemnek tartom figyelmeztetni a tisztelt közönséget, hogy Berger Ignác lévai lakos, — butorkereskedőnél az esetleg nála történendő butorvásárlásnál különösen vigyázzanak és csak tanuk előtt kötött alku alapján s a butorok átvétele után fizessék ki a kialakult árát, — szintén tanuk előtt, mert elenesetben ismert rosszlelkűségével oda törekszik működni, hogy vevőjét, — különösen, ha előleget kapott — tulszigazott ár mellett rászedhesse.

Igy jártam én is vele a csak mult hóban vásárolt butaraimmal. Mig végre a bíróság közbejötté egyenlített ki az ügyet, — de ismét csak az én káromra, mert a nem szokott kellemetlen pörösködés alól kívántam menekülni,

Ne tessék azt hinni, hogy antiszenita vagyok s hogy talán bosszúból kívánom ez ügyet nyilvánosságra hozni, hanem igenis elővigyázat végett, mert e föllépésemet bármely felekezeti egyén ellen is nyilvánítottam volna, ha ott rosszlelkűséget látok.

Jobb tehát más kárán, mint inkább a saját kárunkon okulni.

Léva, 1884. július 2-án. Egy butorvásárló.

IV.

Kereskedő-tanonczul

egy jó nevelésű fiu fölvetetik

Klein Ödön

fűszerkereskedésébe Léván.

Lehet a fiu helybeli, vagy vidéki.

V.

T... I..., köz-és váltóüggyvéd ur fölszólittatik, hogy egy öltözék ruháért járó 38 frtos tartozását 3 nap alatt lefizesse, mert ellen esetben teljes nevét meg fogom nevezni.

Budapest, kigyó-utca 2. sz.

Wolf Jakab.

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerkesztő.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József, város-kapitány.

Buza: mmázsánként 8 frt. 80 kr — 7 frt — kr. Kétszeres 6 frt 20 kr — 7 frt. — kr. Rozs: 7 frt 50 kr — 8 frt 50 kr. Árpa: 7 frt 20 kr — 8 frt — kr. Zab: 9 frt — kr — 10 frt — kr. Kukoricza: 6 frt 80 kr — 7 frt 20 kr. Bab: 7 frt 80 kr — 8 frt 20 kr. Lencse: 10 frt 80 kr — 11 frt — kr. Köles: 5 frt. A többi árak nem változtak.

Szerkesztői üzenet.

Kamocsay P. — Csönd?... s miért? — Talán bizony a „házi rend“ miatt? Lehet azon egy kis rést találni hozzánk.

T. — N. Szt. — Benedek. Tárgyalmaz miatt jövőre szorítunk neki helyet, ha csak lehet.

Több kézirat szerzőjének. A közlésben türelmet s a kéziratokban olvasható betűket kérünk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

1372/884

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közlést tesz, hogy a lévai tekintetes kir. járásbíró 1884. évi június 16-án 1372/884 számú végzésével Fridman Sámuel lévai lakos felperes részére **Steiner Bernát** bajkai lakos alperes ellen **570 frt** — kr. tőke, és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és **1349 frt 70** kr-ra becsült **szobai butorok, borok** stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 1372/884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Bajkán** leendő eszközésre 1884. év **július hó 10** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a főntebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíró házában elvártnak.

Együttal közzététetik, hogy mind azok, kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, elsőbbségi igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentésük — mert különben a végreh. törv. 96. § a kapcsában egyedül a vételár fölsőlegére fognak utasíttatni.

Kelt Léván, 1884. év június hó 24-ik napján.

LITASSY NÁNDOR,
kir. bir. végrehajtó.

155.

Alulírottak fűszerkereskedésébe
vidékről vagy helyből
egy jóviseletű fiú — tanonczul
azonnal fölvetetik.

Léván, **Czirók János,**
156. 3-2. fűszerkereskedő.

Értesítés.

Van szerencsém az igen tisztelt szülők szíves tudomására juttatni, hogy júliushó elsejétől **lánykáknak a női munkákban való oktatását** — lakásomon, tek. Bolemán gyógyszerész ur házában, megnyitom.

Beiratkozást naponként délutáni 7 óráig eszközölhetni. — Tanítási díj havonként 2 frt, miért naponta három órát tanítok.

Elvállalek továbbá igen jutányos árért mindenféle **fehérnemű-varrást, himzést** valamint kisebb és nagyobb leánygyermeknek **főlsőrüha-varrást**.

Mely tudósításom után magamat szíves pártfogásukba ajánlva, maradtam
Léván, 1884. június 23-án.

157. 3-2.

kiváló tisztelettel
Barbacsyné.

Utazó ügynökök

ismeretlen czégek **varrógépeit** magas áron kínálják, előpénzeket vesznek föl és azután rossz gépeket küldenek utánvételek mellett.

E vidéken ilyenektől rendelni fölsőlegessé válik, miután nálam mindig vannak raktáron

Howe, Singer, Wehler & Wilson, Badenia és Anger-

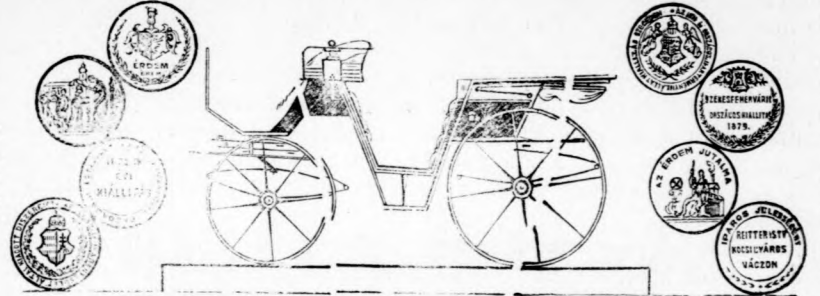
VARRÓGÉPEK

és minden előleg nélkül **75-krajczáros** —, de még kisebb részletfizetésre is adom azokat **5-évi jótállás** mellett.

Családi czélokra **Singer-gépeket** ajánlok harminczhat forintért.

158.-4.

FISCHER MIKSA kereskedése
Léván.

REITER ISTVÁN,

cs. kir. udvari kocsigyáros, **VACZOTT,**

ajánlja dusan fölszerelt legújabb modern, bármily alaku **kocsijait és hintóit** izlésteljesen elkészítve a lehetőleg mérsékelt árak mellett; — továbbá a legújabb alaku **amerikai ruganyos kocsijait**, melyek rendkívül könnyűek és tartósságuknál fogva leginkább fordíttatnak haszonra.

Öreg kocsik kijavitása pontosan és jutányosan eszközöltetik.

➔ **Megkeresésekre a kocsirajzok bérmentve megküldetnek.**

61/1884. szám

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak **Sáfar Katalin** férj Vnuuk Istváné végrehajtást szevedő elleni 27 frt 94 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében Sáfar Katalin férj. Vnuuk Istvánénak az alsó györödi 45. ivben A I. 2-6 és 22-25 sorszám alatti fekvőségbeni $\frac{1}{6}$ rész illetményére 470 frt. o. é. továbbá az ezen ivből az alsó györödi 153. sz. tjkvben A + 1. sor szám alá átvezetett fekvőségbeni $\frac{1}{6}$ rész illetményére 55 frt. o. é. végre az A + 2. sorszám alatti fekvőségbeni $\frac{1}{6}$ rész jutalékára az árverést 32 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi **július hó 3-ik** napján délelőtti 9 órakor **Alsó Györöd községben** a bíró házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis az alsó-györödi 45. ivben az A I. 2-6. 22-25 sorszám alatti fekvőségbeni $\frac{1}{6}$ részre 47 frt. o. é. — az alsó györödi 153. sz. ivben a A + 1. sorszám alatti fekvőségbeni $\frac{1}{6}$ részére 5 frt 50 kr. o. é. és az A + 2. sor szám alatti fekvőségbeni $\frac{1}{6}$ részére 3 frt 20 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1884. évi márczius hó 19-ik napján.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

GYENES JÓZSEF,

kir. járásbíró.

160. 3-3.

RUSTON, PROCTOR és Társa

BUDAPEST, Nádor-utca 39. és 41. szám.

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett:

gőzmozdonyokat

fa- és szénfűtésre

szabad. szalmafűtő

gőzmozdonyokat

gőzcséplőgépeiket

dobmentő

és

űszögtisztító készülékkel,

szabályozható magválasztó hengerral.

Hoffherr-féle egyszerű és tisztító cséplőkészleteket járgányhajtásra, nemkülönben mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket.

Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

161. 10-6.

1763/1884. SZ.

Pályázat.

Léva-város közönsége részéről közhírré tétetik, miszerént az üresedésben lévő városi

főjegyzői állomás

betöltésére folyó 1884. évi július 25-ére pályázat nyitattik.

Ezen álláshoz évi **600 frt** fizetés van kötve. Fölvívatnak a pályázni kívánók, miszerént szabályszerűleg fölszerelt folyamodványokat folyó évi **július 22-ig** a polgármesteri hivatalnak nyújtják be.

Kelt Léván, 1884. évi jul. 1.

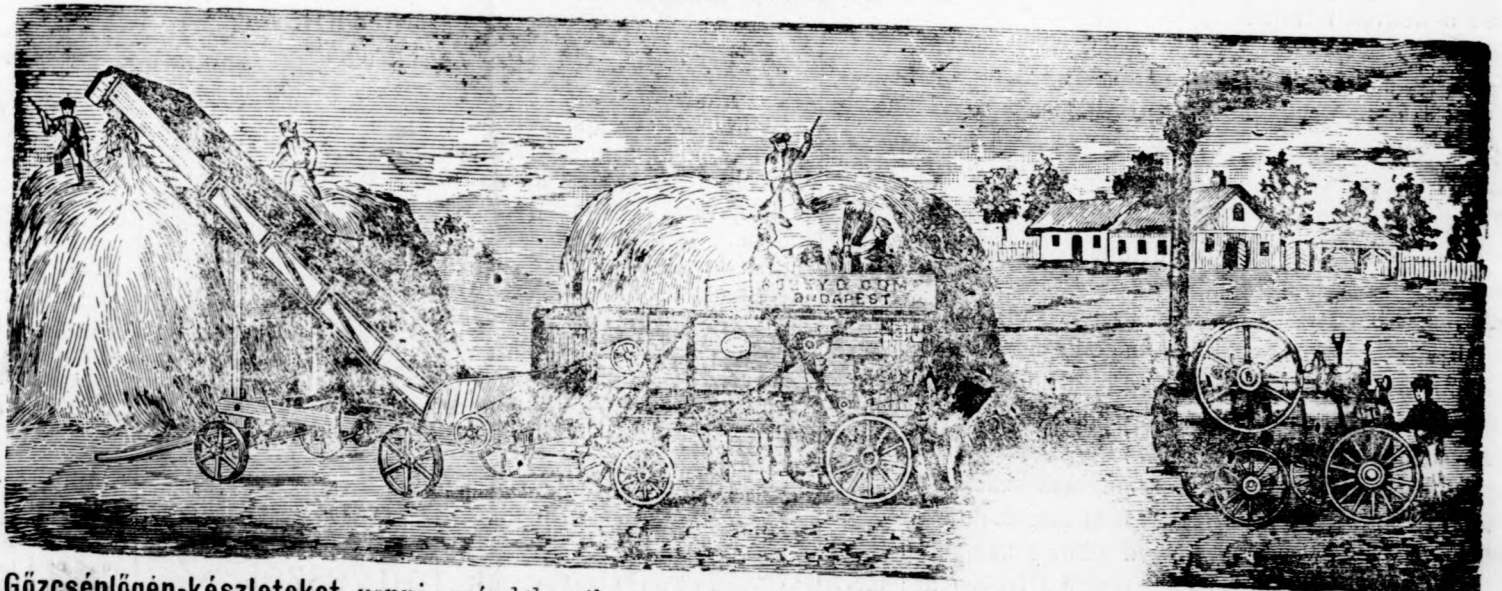
162.

Mácsai Lukács,
polgármester.

ROBEY & COMP.

BUDAPEST, Üllői ut 35

163. 18.-18.

Gőzcséplőgép-készleteket venni szándékozók sziveskedjenek a gyári árak iránt **ROBEY & Comp.**-hoz, mint az eredeti **vasszerendás cséplőgépek** gyárosaihoz fordulni. — $2\frac{1}{2}$, 4, 6, 8, 10 és 12-lőre jű cséplő-szedetek gyárunkban mindenkor készletben vannak,

Nyomatott **Dukesz Lipótnál, Léván,**